

LA SORT

de Juli Disla

Dramatúrgia: Pérez&Disla

Direcció: Toni Agustí, Jaume

Pérez i Santiago Ribelles

Cicle La família (o la família?)

Sala Beckett. Del 29 de setembre al 9 d'octubre de 2022

Una producció de Pérez&Disla
Dossier de premsa

Presentació

Totes les persones adoptades han viscut un abandó que els suposa, com a mínim, una ferida existencial.

Irmela Wiemann

Una representació positiva de l'adopció

Sovint s'ha abordat l'adopció des del conflicte o el drama. D'una banda, per les dificultats a les quals havien de sotmetre's els adoptants i, d'altra, per l'entorn del qual procedeixen els menors.

Fa dècades era un tema quasi tabú i encara hui són freqüents les connotacions negatives de l'adopció.

Si alguna cosa caracteritza el perfil i les necessitats de les persones adoptades i de les seues famílies és la variabilitat i l'absència d'una tipologia homogènia. No pot obviar-se que darrere de tota adopció hi ha una situació prèvia d'adversitat, però resulta imprescindible evitar posicions estigmatitzants.

L'adopció és el camí per a oferir una nova família a aquells xiquets que han perdut la seua i, encara que açò siga una activitat de guany, l'experiència de pèrdua és particularment important en la història de les xiquetes i es xiquets adoptats. Un dels principals factors de resiliència és la capacitat de construir un relat acceptable, que done algun significat positiu o esperançador als que ens passa.

Les històries que ens contem poden ajudar-nos a entendre'ns a nosaltres mateixos, a entendre el món, a donar sentit a què ens passa i a avançar cap a un lloc on puguem sentir-nos millor en relació amb el passat. La ment humana construeix relats constantment i sobretot el relat més important que és la identitat. Però la identitat pot ser una condemna quan el resultat és una representació pretesa o una representativitat imposada.

Després de l'adopció la majoria de xics i xiques ix avant de forma positiva, són feliços i fan felices altres persones. Això no vol dir que els processos d'adopció siguen històries sempre meravelloses, són històries d'educació, de creixement.

Pérez&Disla

Sinopsi

La sort parla de l'experiència dels seus protagonistes, Juli Disla i Jaume Pérez, com a família homoparental i interracial. La peripècia emocional i vital del seu procés d'adopció, un llarg camí administratiu i judicial amb la finalitat de formar una família.

La sort és també un homenatge al seu fill, que li pugui servir com a Llibre de vida en un futur.

A través de la seva vivència íntima ens parlen de la diversitat, de quins són els models de família, de com vivim les qüestions racials, de quins són els referents, l'entorn en el qual es desenvolupen els menors i de com influeix la política en tot això.

El procés d'adopció nacional pot allargar-se fins a vuit anys i no és definitiu fins que la justícia dicta una resolució d'adopció. Sovint s'ha abordat l'adopció des del conflicte o el drama. D'una banda, per les dificultats a les quals s'havien de sotmetre els adoptants i, d'una altra, per l'entorn del qual procedeixen els menors. No pot obviar-se que darrere de tota adopció hi ha una situació prèvia d'adversitat, però resulta imprescindible evitar posicions estigmatitzadores. Després de l'adopció la majoria d'infants tira endavant de forma positiva, són feliços i fan felices altres persones. Això no vol dir que els processos d'adopció siguin històries sempre meravelloses. Són històries d'educació i creixement.

Fitxa artística

Autoria: **Juli Disla**

Dramatúrgia: **Pérez&Disla**

Direcció: **Toni Agustí, Jaume Pérez i Santiago Ribelles**

Repartiment: **Juli Disla i Jaume Pérez**

Disseny visuals i grafisme: **Flexatowa – Juan Pajares**

Il·luminació: **Marc Gonzalo**

Espai sonor: **Carlos Gorbe**

Cançó *Una d'amor*: **Borja Penalba i Mireia Vives**

Fotografia: **Maria Cárdenas**

Vídeo: **Microfilm SL**

Producció executiva: **Pilar Garrigues**

Distribució: **a+, Soluciones Culturales**

Agraïments: **Jose de Lamo, Alberto Ibáñez Mezquita, Rosa Molero, Direcció General d'Infància i Adolescència (Generalitat Valenciana), Direcció General d'Igualtat en la Diversitat (Generalitat Valenciana), Espai Bestreta, Colectivo Miss Panamá, Maria Disla Carayol, Amparo Oltra, El Pont Flotant, Mario Mankey, Encarna, Julio, Salva i Concha.**

Un projecte seleccionat en el VIII Laboratori d'Espectura Teatral de la Fundació SGAE 2020. Ajudes a la Creació 2020 – Institut Valencià de Cultura

Una producció de Pérez&Disla

Amb la col·laboració de: Paranimf Universitat Jaume I de Castelló, Ajuntament d'Alzira, Ajuntament d'Aldaia, Ajuntament de València, Institut Valencià de Cultura i Ministerio de Cultura y Deporte – INAEM

Sobre la companyia

Pérez&Disla naix després de freqüents col·laboracions, de l'associació dels artistes escènics Jaume Pérez Roldán i Juli Disla. Després de pegar-li algunes voltes i de treballar també cadascun pel seu compte, decideixen unir forces i posar en peu alguns dels seus projectes. Tenen la idea de continuar proposant per un temps més.

A veure com els va.

La companyia ha estrenat: *Expuestos* (2011); *La gent* (2012), Finalista Premis Max millor autoria revelació 2014, Premi Espectacle més innovador i original TAC Valladolid 2014 i Premi Millor Direcció Indifest-Santander 2015; *El hombre menguante* (2014), seleccionat pel Circuit de la Red de Teatros Alternativos 2015; *La gente* (2016), coproducció amb Carretera 45 Teatro a la Ciutat de Mèxic; *Carinyo* (2016), Premi Mostra de Teatre d'Alcoi i Premi Millor Text – TOC – El Puig; *Willkommen Merkel* (2017); *Brindis* (2019), i *La sort* (2020), Premi Nazario – Dramaturgia – Festival FOC – Sevilla 2021, Premi Millor Espectacle, Premi del Públic – Indifest – Santander – 2022 i espectacle Recomanat per la Red Española de Teatros y Auditorios i seleccionat per la Xarxa Alcover 2022.

A la Sala Beckett, d'aquesta companyia hem pogut veure *Carinyo* (2016).

L'autor i intèrpret: Juli Disla

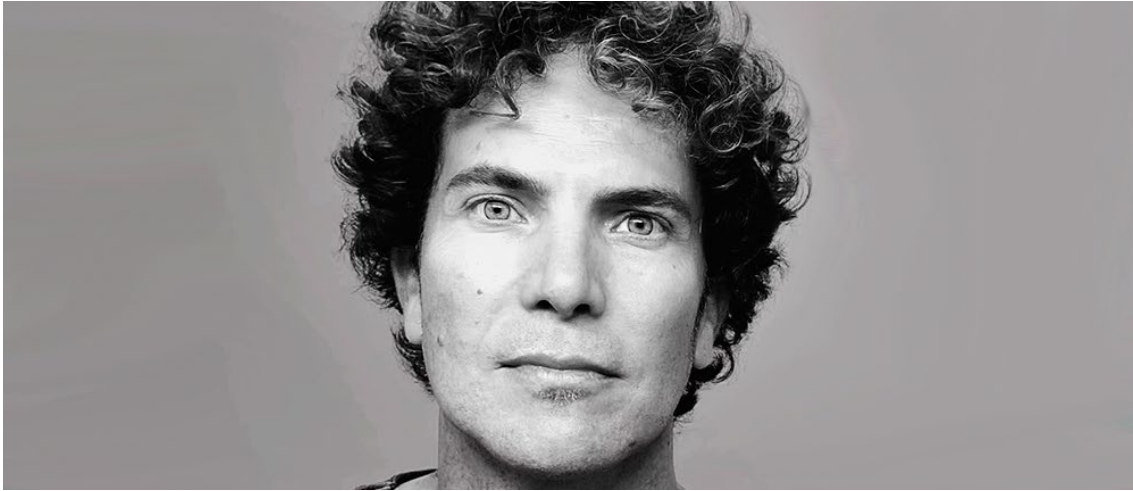
Escriu, estrena i publica la majoria de les seues obres, algunes de les quals son: *Win-win*, (2021), finalista al V Torneo de Dramaturgia – Teatro Español, *Demà no hi ha classe* (2021), *La sort* (2020), seleccionada en el VIII Laboratori d'Espectura Teatral de la Fundació SGAE, *Godot* (2020), *Brindis* (2019), *Carinyo* (2016), *Chicas Cocodrilo* (2016), guanyadora del I Torneig de Dramatúrgia Valenciana, *El hombre menguante* (2014), *La gent* (2012), finalista als Premis Max en la categoria de Millor Autoria Revelació 2014, *Expuestos* (2011), *La ràbia que em fas* (2008), *Swimming pool* (2000), XXXVI Premi de Teatre Ciutat d'Alcoi i nominada als Premis Max 2005 com a Millor text en català, *Conxín, l'elegida* (2002), Premi de Teatre Ciutat de València 2002, *A poqueta nit* (1998), Premi Micalet i Premio Ciudad de la Laguna. En el teatre infantil escriu *Castigats* (2000), Premi Xaro Vidal de Teatre Infantil. Participa en l'escriptura d'obres teatrals amb diversos autors en *Els nostres* (2017), *T'espere baix* (2007) o *Dies d'ensalada* (2000). A més a més, escriu adaptacions i versions per a la posada en escena de diferents espectacles.

En 2011 funda la seua pròpia companyia, Pérez&Disla, junt a Jaume Pérez Roldán amb qui firma les diferents propostes escèniques.

Participa en The Royal Court Residency de Londres l'any 2000, en Panorama Sur de Buenos Aires en 2010, obté una beca Iberescena a Mèxic en 2012 i realitza una residència artística en Valparaíso (Xile) en 2013.

També és guionista de televisió i actor.

El dramaturg, director i intèrpret: Jaume Pérez

Després de formar-se com a actor a l'ESAD de València es trasllada a Barcelona per llicenciar-se en l'especialitat de dramàtúrgia i direcció a l'Institut del Teatre de Barcelona. A més de dirigir, treballa ocasionalment com a escenògraf i dissenyador gràfic. Ha dirigit entre d'altres: *Malos y malditos* de Fernando Savater i Juli Disla per a La Pavana, *Roma1956* per a Dramatúrgia 2000, *La ràbia que em fas* per a Teatres de la Generalitat, *Legado de C* per a Herederos de Sánchez-Atienza, *Algo impresionante* per a l'Escola de l'Actor i *Cos mortal* per a la companyia Patrícia Pardo. Recentment, ha dirigit *Godot* (2020) per a l'Institut Valencià de Cultura i *Demà no hi ha classe* (2021) per a Yapedú Artística.

El codirector: Toni Agustí

Llicenciat en direcció i dramaturgia per la RESAD de Madrid i diplomat en art dramàtic per l'Escola de l'Actor de València.

Recentment, realitza treballs com a director i dramaturg en treballs propis com *Luna de día*, *Código penar*, *Cinco lobitos*, *Pasado mañana* i *Versión*. I per a altres companyies com en *Nautilus* o *L'arbre del Teneré*.

El codirector: Santiago Ribelles

És ballari, intèrpret i coreògraf. Ha estudiat teatre, dansa i arts visuals a València, Brussel·les i als Països Baixos. El seu treball combina obres escèniques, *performances*, intervencions i accions. Compagina el seu propi treball amb col·laboracions com a ajudant de direcció o de moviment amb companyies com ara Alarcon&Cornelles, Bramant teatre o Pérez&Disla. Alhora treballa en gestió d'arts escèniques i visuals i col·labora com a crític de dansa al digital El Temps de les Arts. A Russafa Escènica. Festival de Tardor participa en la programació d'arts vives, coordina amb Marta García el programa Via Escènica i duu a terme altres tasques de producció.

Informació pràctica

La sort

de Juli Disla

Dramatúrgia: Pérez&Disla

Direcció: Toni Agustí, Jaume Pérez i Santiago Ribelles

Amb Juli Disla i Jaume Pérez

Del 29/09 al 09/10/2022

Sala de dalt

Una producció de Pérez&Disla

Amb la col·laboració de: Paranimf Universitat Jaume I de Castelló, Ajuntament d'Alzira, Ajuntament d'Aldaia, Ajuntament de València, Institut Valencià de Cultura i Ministerio de Cultura y Deporte – INAEM

Amb el suport de:

Amb el patrocini de:

Anna Narbona
Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia
C/ Pere IV, 228-232
Tel.: 93 284 53 12
www.salabeckett.cat

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia